

Puzzelen met vuistdikke kabels voor de sneltram

Koen Verbogt (l) en Dick Ouwerkerk van netbeheerder Stedin. In het Utrechtse stationsgebied liggen al ontelbare kabels in de grond, die van de Uithoflijn moeten er nog bij.

FOTO MARNIX SCHMIDT

UTRECHT

De aanleg van de Uithoflijn in Utrecht is in volle gang. Maar geen tram rijdt zonder stroom, dus ook bij netbeheerder Stedin is sprake van hoogspanning. Want hoe krijg je een hoeveelheid stroom waar zo'n 7000 huishoudens op kunnen draaien op de goede plekken bij de trambaan?

WIM LANGEJAN

Projectleider Dick Ouwerkerk blijft er vrolijk onder. „Het is onder de grond net zo druk als boven de grond," verklaart hij opgewekt. In het Utrechtse stationsgebied wemelt het van de kabels en leidingen, wil hij maar zeggen, dus om er daar nog een paar bij te leggen is een flinke puzzel.

Maar het móet, want de nieuwe Uithoftram gaat in 2018 rijden. En zo'n tram heeft stroom nodig. Véél stroom. Langs de acht kilometer lange trambaan richting De Uithof legt Stedin vijf zogeheten aansluitpunten aan, een soort megameterkasten van waaruit de stroom op de bovenleidingen kan worden gezet.

„Elke aansluiting levert stroom waar 1400 woningen op kunnen draaien," rekt Koen Verbogt, directeur aanleg en vervanging bij Stedin, voor. „En dat keer vijf, dan

hebben we het dus over stroom voor zo'n 7000 huishoudens."

Piek

Niet dat de sneltram voortdurend die hoeveelheid stroom gebruikt, vult Ouwerkerk aan. „Bij het optrekken van de tram zit er een piek in het stroomverbruik en dan is het wél nodig. Maar als de tram eenmaal rijdt is het verbruik een stuk lager."

Zo'n 38 kilometer aan vuistdikke elektriciteitskabels en vijf kilometer aan glasvezelkabels moeten de grond in. Dat betekent graven en vooral in het stationsgebied mag je dat gerust een uitdaging noemen. Hier graaf je namelijk niet alleen in de toch al volle grond, maar samen met nog een hele rij andere aannemers en bouwbedrijven die daar aan het werk zijn. Ongetwijfeld gezellig, maar razend ingewikkeld. Dus is het parool voor Ouwerkerk en Verbogt: overleggen, overleggen en nog eens overleggen. „Dat is de grootste uitdaging," zegt Verbogt.

Maar er zijn meer hindernissen te nemen. Zo moet er zo'n 1,2 kilometer worden geboord, om de elektriciteitskabels onder water, de spoorlijn en de snelweg door te laten lopen. En náást die stroomkabels komen dan ook weer glasvezelkabels. Die zijn voor de telecommunicatie, onmisbaar bij de beveiliging en communicatie, zegt Ouwerkerk.

Gegraven wordt er nog niet. De aanleg verkeert echt in de voorbereidingsfase. Er wordt vooral nog gepuzzeld. Want rechtstreeks van A naar B is er vaak niet bij, weten Verbogt en Ouwerkerk, bij de aanleg van de kabels moet je ook rekening houden met wat er al ligt. „Soms denk je wel: als we nou even die andere kabels kunnen uitschakelen, dan zijn we zo klaar. Maar vaak kan dat niet, want voor

je het weet zit dan het halve winkelcentrum Hoog Catharijne zonder stroom. En dát wil je niet."